

INSPRAAK EN PARTICIPATIE

Vrijwilligers krijgen voorproefje van expo Tabloo

Een van de belangrijkste troeven van het toekomstige bezoekerscentrum Tabloo in Dessel wordt een interactieve expo over radioactiviteit en het beheer van radioactief afval. Net als de andere onderdelen van Tabloo kwam de expo tot stand in nauwe samenwerking met vrijwilligers uit Dessel en Mol. Tijdens een atelierbezoek kregen zij voor het eerst de resultaten van hun engagement te zien.

Het bezoekerscentrum Tabloo is een schoolvoorbeeld van een ambitieus project dat tot stand komt via inspraak en participatie van de lokale bevolking. Sinds begin 2019 zetten zo'n zeventig vrijwilligers uit de streek hun schouders onder de realisatie van het centrum. Verdeeld over achttien werkgroepen werkten ze onder meer mee aan de permanente expo. Eind september waren ontwikkelaars Bruns en CREATE volop bezig met de opstellingen van de expo; een goed moment voor NIRAS om de vrijwilligers uit te nodigen voor een bezoek aan het productieatelier.

Big Bang

Het initiatief werd duidelijk gesmaakt. Frieda Peeters, een van de vrijwilligers die deelnamen aan het atelierbezoek, blikt tevreden terug: "Het was een boeiende uitstap, die in deze coronatijden veilig is verlopen. We hielden afstand van elkaar en droegen mondkmaskers waar dat moest. Het bezoek begon met een woordje uitleg van de ontwikkelaars van de expo en van Bailleul Ontwerpbureau, dat instaat voor de inhoudelijke uitwerking van Tabloo. Daarna kregen we een rondleiding langs de verschillende opstellingen."

Wat Peeters opviel, was hoe gevarieerd die zijn. "Van een doe-opstelling uit fijn houtwerk tot een totaalervaring van licht en geluid: achter elke hoek van de expo wacht wel iets nieuws." Ook vrijwilliger Chris Minnen was aangenaam verrast. "Omdat ik werk in een ploegensysteem kon ik weinig vergaderingen bijwonen", zegt hij. "Ik kende de opstellingen daardoor alleen uit de verslagen van de werkgroepen. Wat we te zien kregen oversteeg eerlijk gezegd mijn verwachtingen."

WIST JE DAT ...

NIRAS zopas 22.000 bomen en struiken liet planten aan natuurgebied Den Diel in Dessel?

“Wat we te zien kregen overstee mijn verwachtingen. Het resultaat van ons denkwerk ziet er in het echt nog beter uit dan ik me had voorgesteld.”

CHRIS MINNEN,
VRIJWILLIGER

“De opstellingen zijn heel gevarieerd. Van fijn houtwerk tot een totaalervaring van licht en geluid: achter elke hoek van de expo wacht wel iets nieuws.”

FRIEDA PEETERS,
VRIJWILLIGER

“Het resultaat van ons denkwerk ziet er in het echt nog beter uit dan ik me had voorgesteld. Vooral de opstelling over het ontstaan van het heelal maakte indruk. Die was nog niet af – we zagen enkel de animatiefilm en testten de bijbehorende ligbanen uit – maar je merkt nu al dat de opstelling een van de hoogtepunten van de expo wordt. Erg benieuwd hoe die ‘Big Bang’ er in afgewerkte vorm zal uitzien!”

Curieuzeneuzen

Nog een vrijwilliger die het atelierbezoek bijwoonde is Frans Nys. Als voormalig docent natuurkunde aan de Thomas More-hogeschool in Geel is hij vooral geboeid door het wetenschappelijke luik van de expo. “Dat haalt een hoog niveau”, zegt hij. “De expo bevat opstellingen rond radioactiviteit die je wellicht nergens anders vindt. We mogen er niet voor terugdeinzen om Tabloo ook in onze buurlanden te promoten.”

De informatie in de expo sluit aan bij de eindtermen van het middelbaar

onderwijs. Een goed vertrekpunt, volgens Nys. “Iedereen zal de opstellingen op zijn eigen tempo kunnen ontdekken. Voor bezoekers met minder voorkennis komt er bijvoorbeeld uitleg op maat. En wie graag wat dieper graaft, kan terecht op de schermen met extra info voor ‘curieuzeneuzen.’”

Dat laatste vindt ook vrijwilliger Marc Dierckx belangrijk. “Tabloo zou een plaats kunnen zijn om informatie te brengen die juist níet in een doorsnee schoolboek staat”, zegt hij. “Neem nu het visualiseren van de bouwstenen van de materie rondom ons. Dat kan via niet-alledaagse aanknopingspunten met bekendere fenomenen uit de fysica, zoals het elektromagnetisch spectrum.”

“De link leggen tussen verschillende natuurkundige mechanismen zou bij veel bezoekers voor nieuwe inzichten kunnen zorgen. Die ambitie mag de expo gerust hebben. Op de praktische uitvoering van de opstellingen valt niets aan te merken. Die is bijzonder knap gedaan.”

Aftellen naar opening

De vrijwilligers tellen alvast af naar het moment waarop Tabloo zijn deuren opent voor het grote publiek. “We kijken ernaar uit om vrienden, familie en (ex-)collega’s

het resultaat van ons werk te tonen”, klinkt het unaniem. Daarvoor moeten ze wel nog even geduld oefenen. Volgens de huidige planning zal het centrum begin 2022 geopend worden.

“ER WERD ECHT NAAR DE VRIJWILLIGERS GELUISTERD”

Het participatietraject voor de permanente expo begon al in 2014. Samen met de partnerschappen STORA (Dessel) en MONA (Mol) en technische experts onderzocht NIRAS toen welke thema’s en opstellingen zeker niet mochten ontbreken. De tien werkgroepen die begin 2019 van start gingen rond de expo bouwden voort op dat traject.

“Het was fijn om de draad weer op te nemen”, zegt vrijwilliger Lief Bisschops, die ook bij het voortraject betrokken was. “Doordat iedereen in de werkgroepen

elkaar al kende, konden we op korte tijd flink opschieten. De samenwerking met de mensen van NIRAS en met het ontwerp bureau verliep erg vlot. Door het eerdere traject waren we goed op elkaar afgestemd.”

Die indruk deelt ook Suzanne Loots: “Ik heb de samenwerking als heel positief ervaren. Het is bovendien leuk om in de onderdelen van de expo je eigen ideeën te herkennen. Zo had ik – met mijn achtergrond als ontwerper – een voorstel gedaan over de kleurencombinatie in een van de opstellingen; een lange kast met allerlei voorwerpen erin van vroeger en nu. Tijdens het bezoek zag ik dat er met dat voorstel effectief rekening is gehouden.”

Sophie Verfaillie is nog zo’n vrijwilliger die dankzij een bijzondere expertise duidelijk haar stempel kon druk-

ken op Tabloo. Als voorzitter van de Desselse Adviesraad voor Personen met een Handicap had ze vooral oog voor de toegankelijkheid van het centrum. “Rond het panoramaplatform op het dak kwam volgens de eerste ontwerpen bijvoorbeeld een ondoorzichtige balustrade”, zegt ze. “Maar wie in een rolstoel zit, kan daardoor niet van het uitzicht genieten. Ik merkte dat op en het ontwerp werd aangepast: er komt nu een meer transparante balustrade.”

“Zo kan ik nog voorbeelden noemen. Voor mij tonen die aan dat we als lokale vrijwilligers niet voor de vorm in die werkgroepen zaten. Er werd naar ons geluisterd en men ging met onze inbreng aan de slag. Ik voel me echt wel gehoord, ja.”

BOSCOMPENSATIE

22.000 bomen en struiken geplant aan Den Diel in Dessel

De zwarte elzen die werden geplant tijdens de vorige boomplantactie zijn intussen flink gegroeid.

Op de oppervlaktebergingsite in Dessel werd zo'n twee jaar geleden een dennenbos van ongeveer 11 hectare gerooid. Dat was nodig om plaats te maken voor de caissonfabriek en voor de bergingsmodules waarin straks laag- en middelradioactief kortlevend afval wordt geborgen. NIRAS compenseert het bos enkele kilometers verderop aan natuurgebied Den Diel.

"In principe mocht het compensatiebos om het even waar in Vlaanderen komen", zegt Antonio Waffelaert van NIRAS. "Maar omdat we het belangrijk vinden dat de inwoners van Dessel, Mol en omstreken van de nieuwe natuur kunnen genieten, kozen we ervoor om de gerooide dennenbomen lokaal te compenseren. Op een vijftal terreinen aan Den Diel creëren we daarom hoogwaardige, biodiverse loofbossen."

Twee hectare in 2019

Een werkgroep met vertegenwoordigers van onder andere NIRAS, de Desselse milieuraad en het Desselse partnerschap STORA leidt het herbebossingsproject in goede banen. Bart Claes van STORA, die de werkgroep voorziet, legt uit: "Onze eerste opdracht waren de voorbereidende werken. Daar gingen we mee van start in de zomer van 2019. Door te klepelen, te frezen en te ploegen werden de terreinen klaargemaakt voor beplanting."

Sommige percelen werden eerst ingezaaid met bloemenmengsels, later volgden de eerste 2 hectare bos. "Het ging om een aanplant met streekei-

gen boomsoorten, zoals zwarte els, wintereik en linde. Waar dat mogelijk was, kwam er ook een bosrand met struiksoorten als hazelaar, meidoorn, sleedoorn en sporkehout. Die moeten dienen als mantel- en zoomvegetatie tussen het bos en het open terrein."

Negen hectare in 2020

Vandaag, ongeveer een jaar later, doen de jonge boompjes het over het algemeen erg goed. Antonio Waffelaert: "De bomen en struiken die we vorig jaar hebben geplant, zijn op de meeste percelen flink gegroeid. En dat ondanks knagende konijnen en de aanhoudende droogte van de voorbije zomer. Op plaatsen waar de aanplant niet is aangeslagen, probeerden we het onlangs opnieuw."

Het afgelopen jaar stond de herbebossing van de overige 9 hectare op het programma. "Eerst zaaiden we meerdere percelen opnieuw in met bloemenmengsels. Die zorgden tijdens de zomermaanden voor een omgeving waarin insecten, vogels en kleine en grote zoogdieren zich thuis voelden. Ook wandelaars en fietsers konden genieten van de kleurrijke

bloemenweides. Het idee om met de bloemen een tijdelijke meerwaarde te realiseren, kwam van de werkgroep 'boscompensatie'."

In de herfst waren de bloemen uitgebloeid en werden de resterende terreinen opnieuw klaargemaakt voor de heraanplant. "Die vond plaats in december", zegt Bart Claes. "Op enkele weken tijd hebben we zo'n 22.000 inheemse bomen en struiken geplant aan Den Diel. We waren van plan om de aanplant te koppelen aan de jaarlijkse babyboomplantdag van de Desselse Gezinsbond, maar de coronacrisis gooide roet in het eten."

Duwtje in de rug

NIRAS blijft tot 2025 instaan voor het onderhoud van het nieuwe bos. Daarna neemt de gemeente Dessel het beheer van de terreinen over. "Als zou blijken dat de bomen die we geplant hebben niet goed groeien, dan doen we gewoon een nieuwe poging", besluit Antonio Waffelaert. "Dat geldt ook voor de percelen waar we inzetten op spontane herbebossing: als die niet vordert zoals gepland, geven we de natuur een duwtje in de rug. We doen er alles aan om over vier jaar een gezond, gevarieerd bos over te dragen aan de Desselse gemeenschap."

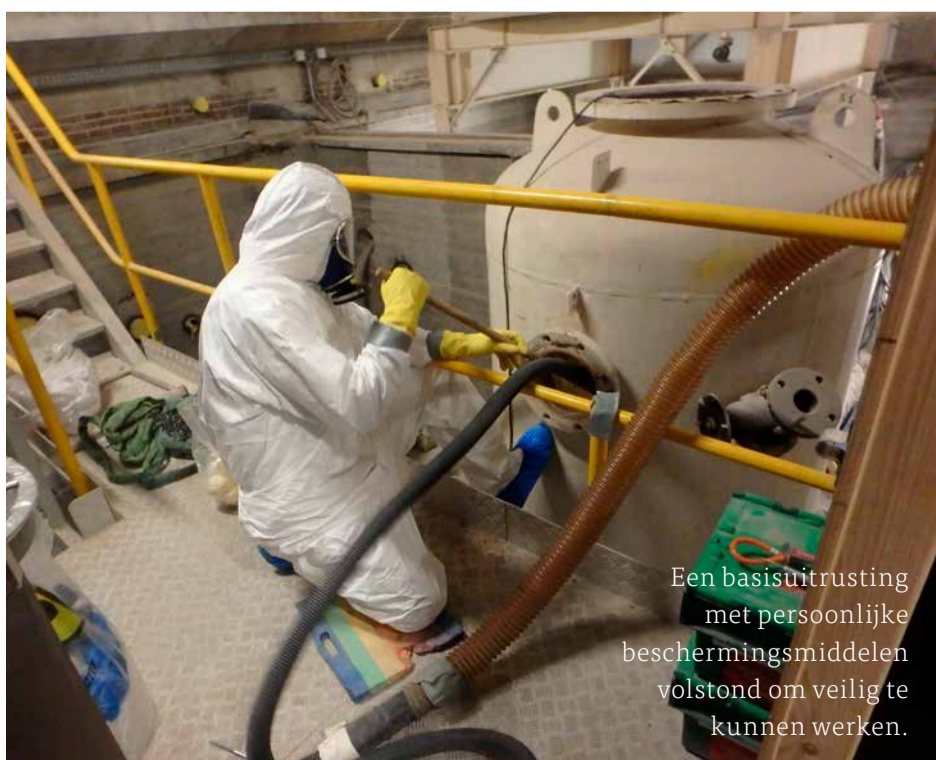
De resterende terreinen werden dit jaar opnieuw klaargemaakt voor beplanting.

In het hart van de ruimte bevond zich een grote pulsatorketel voor de verwerking van radioactieve afvalvloeistoffen.

ONTMANTELING BELGOPROCESS-SITE IN MOL

Moeilijk toegankelijke ruimte met succes ontmanteld

Een basisuitrusting met persoonlijke beschermingsmiddelen volstond om veilig te kunnen werken.

Eind juni zette Belgoprocess een nieuwe stap in de ontmanteling van de gebouwen aanwezig op de site in Mol. Na vier jaar werken is de 'pulsatorruimte' – bedoeld voor de verwerking van radioactieve vloeistoffen – bijna volledig afgebroken. Het merendeel van het ontmantelingsafval, meer dan 150 ton, werd gerecycleerd.

Belgoprocess exploiteert twee sites voor de verwerking en opslag van radioactief afval: een in Dessel en een in Mol. Die laatste was de vroegere afvalverwerkingsafdeling van onderzoekscentrum SCK CEN en wordt vandaag door Belgoprocess grondig gesaneerd en ontmanteld. De opkuis van de site is een werk van lange adem. Toch worden er regelmatig belangrijke stappen vooruit gezet, zoals begin deze zomer, toen de ontmanteling van de zogenaamde pulsatorruimte werd afgerond.

“Het overgrote deel van het ontmantelingsafval wordt hergebruikt. Bijvoorbeeld in de wegenbouw.”

BART VALKIERS,
BELGOPROCESS

Waterbehandeling

De pulsatorruimte maakte deel uit van een reeks zuiveringsinstallaties voor de behandeling van radioactief besmet afvalwater. “Een klein, moeilijk toegankelijk lokaal dat zijn naam dankte aan de ketel die er stond”, zegt Bert Van Uytven van Belgoproces. “Die ketel – in feite een grote filter – had een kloppende of ‘pulserende’ werking en was ontworpen om allerlei afvalvloeistoffen te zuiveren. Rond de ketel bevond zich een kluwen van leidingen, pompen en filters. Dat maakte de ontmantelingsoperatie allesbehalve eenvoudig.”

Grondige voorbereiding

De ontmanteling ging van start in 2017 en zou vier jaar duren. Bart Valkiers van Belgoproces: “De eerste stap van een ontmanteling is een grondige voorbereiding”, zegt hij. “Zo moet het financiële plaatje kloppen. Daarom maken we een kostenraming voor onze moederorganisatie NIRAS. De ontmantelingsstrategie leggen we onder andere voor aan het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle (FANC), dat het licht op groen moet zetten.”

“De volgende stap zijn bouwkundige aanpassingen. Die zijn soms nodig om de ontmanteling veilig te laten verlopen. We hebben bijvoorbeeld een muur opgetrokken om de ruimte af te scherm van de rest van het gebouw. Zo kon het stof dat tijdens de ontmantelingswerken ontstond zich niet verspreiden. Om het ventilatiesysteem van het gebouw te ontlasten, plaatsten we bovendien een mobiele afblaasfilter. Op die manier raakten de filters van de algemene ventilatie niet te snel verzadigd.”

Slooprobot

Tijdens de ontmanteling zelf was het eerst zaak om voldoende plaats te maken rond de pulsatorketel en de andere grote installaties. Bert Van Uytven: “Onze operatoren heb-

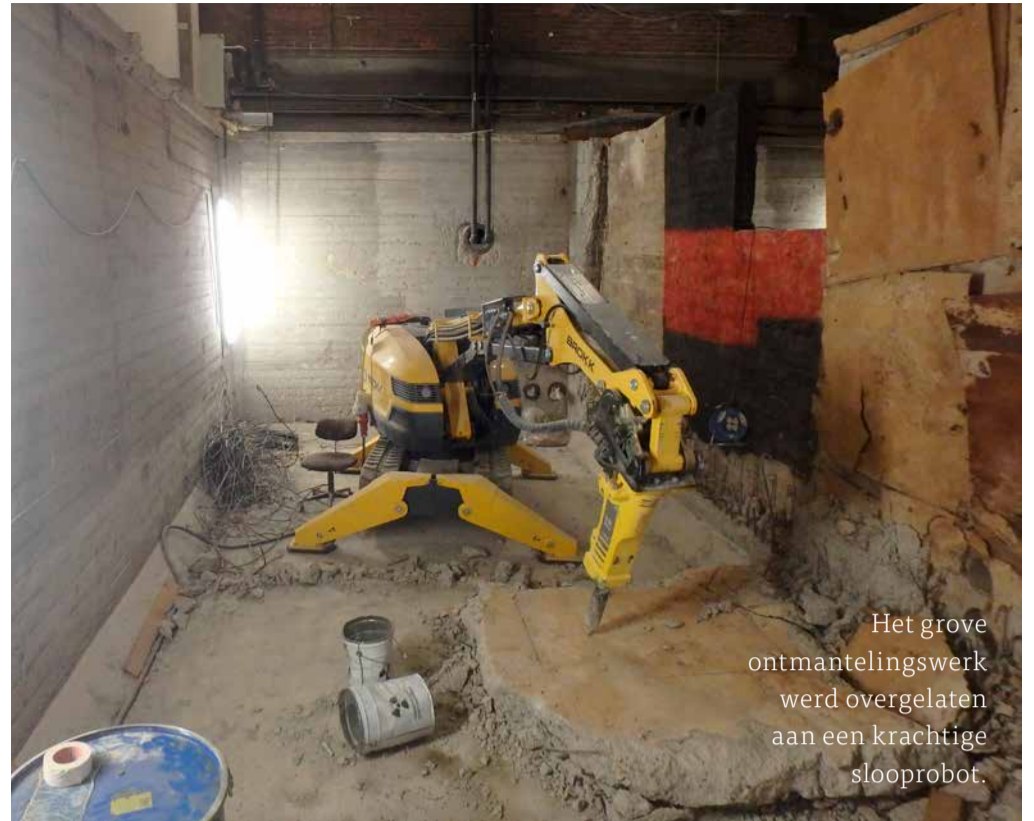
ben zich een weg geknipt, gezaagd en geslepen naar het hart van de ruimte. Pas wanneer de kleinere onderdelen weg waren, konden ze met het echte werk beginnen: de ketel ontsmetten en afbreken. Maar daarbij stootten ze al gauw op een vervelend probleem ...”

De ketelwand bleek bekleed met een laag eboniet: een hard soort rubber dat het staal moest beschermen tegen bijtende stoffen. “Als je eboniet verwarmt, bijvoorbeeld tijdens het slijpen, geeft het een hinderlijke zwavelgeur af. Die is zo doordringend dat het bijna onmogelijk is om in de buurt te blijven. Daarom beslisten we om een slooprobot in te zetten. Met zijn hydraulische schaar nam die het grove ontmantelingswerk voor zijn rekening.”

De robot had in een vorige fase zijn nut al bewezen door kleinere installaties te verknippen. “Als het kon, schakelden we hem in. De slooprobot heeft meer kracht en kan zware fysieke arbeid overnemen van de operatoren. Vaak kiezen we ook voor de robot om blootstelling aan straling te vermijden, maar dat speelde deze keer niet mee. De stralingsdosisen waren eerder gering. Een basisuitrusting met persoonlijke beschermingsmiddelen volstond dus.”

Tweede leven

Eind juni waren de ontmantelingswerken achter de rug. Ze leverden in totaal 125 ton beton, 44 ton metaal en 10 ton aan diverse afvalstromen op. “Het overgrote deel van het beton en het metaal dat wordt vrijgegeven, conform de regelgeving, krijgt een tweede leven”, zegt Bart Valkiers. “Bijvoorbeeld in de wegenbouw. De diverse afvalstroom bestaat uit kleinere onderdelen, harsen en zand. Wat niet hergebruikt kan worden, verwerken we als afval. In dit geval is dat laagradioactief afval. Dat kan voor een deel terecht in de CILVA-installatie op de site in Dessel.”

Het grove ontmantelingswerk werd overgelaten aan een krachtige slooprobot.

MAXIMAAL ONTSMETTEN

Belgoproces zet bij zijn ontmantelingsprojecten maximaal in op het ontsmetten en recyclen van materialen. Een groot deel van het ontmantelingsafval – zoals beton en metaal – kan daardoor worden hergebruikt in de conventionele industrie.

“Die manier van werken pasten we voor het eerst toe bij de ontmanteling van de voormalige opwerkingsfabriek Eurochemic in Dessel”, vertelt algemeen directeur Wim Van Laer. “In totaal werd 95 procent van de materialen uit die fabriek herwonnen.”

“We hebben destijds fors geïnvesteerd in onderzoek naar innovatieve ontsmettingstechnieken. Onze ‘abrasieve’ straalinstallaties (die met scherp metaalgruis betonlagen en metalen ontdoen van hun radioactieve besmetting, red.) kwamen er bijvoorbeeld dankzij dat project. Hetzelfde geldt voor de ‘shavingtechnieken’ die we nu regelmatig gebruiken om besmette betonmuren af te schrapen. Vandaag werken we meer en meer met zulke werktuigen en technieken die aangestuurd worden vanop afstand. Zo kunnen we de stralingsdosis voor onze operatoren nog verder beperken.”

Al die ontsmettingstechnieken hebben één doel: de productie van radioactief afval zoveel mogelijk beperken. Dat afval moet op termijn immers geborgen worden, wat een zekere kostprijs met zich meebrengt. Door materialen te ontsmetten, wil Belgoproces die kosten verminderen. De materialen worden dan beschouwd als gewoon afval of kunnen worden gerecycleerd.

“Een kluwen van leidingen, pompen en filters bemoeilijkte het werk van onze operatoren.”

BERT VAN UYTVEN,
BELGOPROCESS

WERVEN OPPERVLAKTEBERGINGSSITE

Bouw caissonfabriek is flink gevorderd

NIRAS bereidt in Dessel de bouw voor van een oppervlaktebergingsinstallatie voor laag- en middel-radioactief kortlevend afval. Vier onderdelen van de bergingsite staan al in de steigers. Op een van de werven, die van de caissonfabriek, verrees op enkele maanden tijd een grote industriële hal.

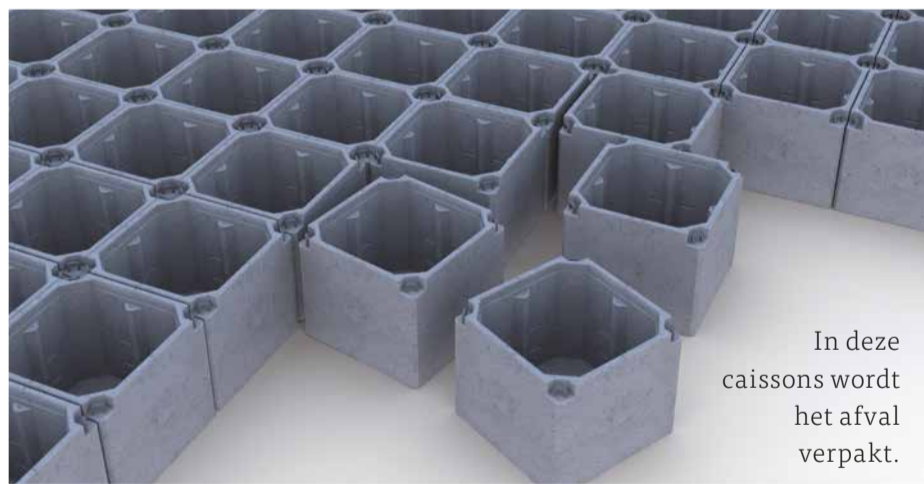
De caissonfabriek zal de **betonnen kisten of caissons** produceren waarin het radioactieve afval wordt verpakt. Die caissons vormen een belangrijke barrière die de radioactieve stoffen insluit en de straling tegenhoudt. Ze zijn dus een essentieel element voor een veilige berging van het afval.

Geen gewone fabriek

De caissonfabriek – op het eerste gezicht een normale industriële hal – moet voldoen aan vereisten die veel strenger zijn dan voor een doorsnee fabrieksgebouw.

- Alle caissons moeten vrijwel identiek zijn, onder andere wat de samenstelling van het beton betreft. De productie van het beton moet daarom altijd onder dezelfde omstandigheden kunnen gebeuren.
- De opslagzone wordt luchtdicht gemaakt met een driedubbele binnen- en buitenbekleding aan de gevel. Zo blijven de luchtvochtigheid en de temperatuur in de fabriek constant.

Alles wat een invloed kan hebben op de kwaliteit van het beton wordt zoveel mogelijk gecontroleerd. NIRAS wil immers caissons produceren van de hoogst mogelijke kwaliteit.

In deze caissons wordt het afval verpakt.

Een blik op de werf

Door de strenge eisen is de realisatie van de caissonfabriek geen eenvoudige klus. Toch werden er dit jaar grote vorderingen geboekt op het terrein. Hieronder zie je enkele (recente) foto's vanop de werf:

De voorbije zomer vonden de eerste betonwerken plaats en verrees het stalen geraamte van de fabriekshal.

In het najaar volgde de gevelbekleding, net als de vloer en de eerste verdieping van het kantoorgedeelte. Ook werden er een aantal onderdelen voor de betonproductie geïnstalleerd, zoals de menginstallatie.

Wie vandaag een kijkje komt nemen – de werf ligt vlak bij het kanaal Bocholt-Herentals – zal zien dat er intussen een heus fabrieksgebouw overeind staat.

Volgens de huidige planning wordt de caissonfabriek opgeleverd eind 2021. De fabriek zal ook een testfase doorlopen waarin de kwaliteit van de caissons moet worden aangetoond. Nadien, zodra NIRAS de nodige erkenningen op zak heeft, wordt de productie opgestart. Zo kan de betoncentrale alvast warmdraaien in afwachting van de bouw van de bergingsinstallatie.

“Als ingenieur bij Belgoproces stroop ik vaak zelf de mouwen op”

Tim Van Dyck (Belgoproces) zorgt er mee voor dat proceswater van verschillende verwerkingsinstallaties gezuiverd wordt volgens het boekje.

Als procesingenieur waterbehandeling bij Belgoproces buigt Tim Van Dyck zich over de zuivering van radioactief besmet afvalwater. Zijn studiewerk, berekeningen en interventies zorgen er mee voor dat het water na een hele reeks behandelingen veilig geloosd kan worden.

Hoe bent u bij Belgoproces terechtgekomen?

“Van opleiding ben ik bio-ingenieur, gespecialiseerd in milieutechnologie. Gebeten door de ‘watermicrobe’ ging ik na mijn studies aan de slag bij een netwerkorganisatie voor waterzuiveringsbedrijven. Een erg interessante job, maar niet ideaal als het om woon-werkverkeer ging. Ik woon in de Kempen en moest dus geen twee keer nadenken toen er bij Belgoproces in Dessel een vacature vrijkwam voor een procesingenieur waterbehandeling.”

Wat houdt uw job precies in?

“Ik werk mee aan verwerkings-scenario's om radioactief besmet afvalwater te zuiveren. Bij Belgoproces behandelen we proceswater van verschillende verwerkingsinstallaties. We zuiveren bijvoorbeeld het afvalwater dat ontstaat bij de reiniging van rookgassen uit de CILVA-verbrandingsoven op de site in Dessel. Het doel van een waterbehandeling is altijd om na een hele reeks verwerkingsprocedures gezuiverd water over te houden dat

voldoet aan alle lozingsnormen. Het water dat Belgoproces in de Molse Nete loost, verschilt daardoor niet van ander bedrijfswater.”

“Naast radioactief proceswater van onze eigen verwerkingsinstallaties zuiveren we ook overgebleven afvalwater van oude installaties. Bijvoorbeeld besmette vloeistoffen van de voormalige opwerkingsfabriek Eurochemic in Dessel. Een van die historische afvalstromen is een destillaat – goed voor zo'n 550 m³ – dat overbleef na een eerste behandeling van middelradioactief water. Uit dat destillaat is een groot deel van de radioactiviteit al weggenomen. Maar voor we het nog verder kunnen zuiveren, moeten de nitraten er eerst uit: een heuse uitdaging voor mij en m'n collega's.”

Waarom is dat zo moeilijk?

“Nitraten zijn op zich niets bijzonders. Je vindt ze terug in kunstmest, waar ze in grote hoeveelheden schadelijk zijn voor het milieu. Ook de techniek om ze uit water te

zuiveren is gekend: een biologisch proces waarbij bacteriën de nitraten opeten. De moeilijkheid is om die techniek te laten werken in radioactief afvalwater. Ons team bekijkt daarom hoe we het gekende proces kunnen optimaliseren.”

“Daarvoor hebben we in een eerste fase doorgedreven labotesten uitgevoerd. Die zullen we opschalen in een nieuwe zuiveringsinstallatie die binnenkort wordt opgeleverd op de site in Dessel. De opstart van de installatie voorbereiden is een belangrijk deel van mijn job. Ik moet er mee voor zorgen dat het zuiveringsproces vlot verloopt eens de installatie in exploitatie is.”

Hoe ziet een doorsnee werkdag eruit voor u?

“Door de coronacrisis werk ik vandaag regelmatig thuis. Op de site in Dessel is een doorsnee werkdag vooral heel afwisselend. In de voormiddag bereken ik bijvoorbeeld of bepaalde verwerkingsscenario's toepasbaar zijn op een gekende stroom van radioactief afvalwater, om in de namiddag samen met de operatoren te bekijken of een oplossing die werkt op papier ook haalbaar is in de praktijk. Als ingenieur bij Belgoproces zie ik dus zowel het totaalplaatje als de concrete acties op het terrein. En stroop ik ook vaak zelf de mouwen op. Het is die com-

binatie van uitdenken en uitvoeren die m'n job zo interessant maakt.”

Uit welke aspecten van uw job haalt u de meeste voldoening?

“Naast de afwisseling is het bijzonder fijn om samen te werken met collega's die elk hun eigen expertise hebben. Binnen ons team heerst er een echte hands-on-mentaliteit. Loop ik bijvoorbeeld ergens op vast, dan kan ik altijd rekenen op mijn teamgenoten. De meesten hebben meer ervaring dan ik en vinden snel een oplossing. Onder meer dankzij die nauwe samenwerking heb ik hier op zo'n twee jaar tijd enorm veel bijgeleerd. Bijna geen enkele pomp, klep of filter in onze nieuwe zuiveringsinstallatie heeft vandaag nog geheimen voor mij.”

“Samen met onze operatoren bekijk ik of verwerkings-scenario's die werken op papier, ook haalbaar zijn in de praktijk.”

TIM VAN DYCK,
BELGOPROCESS

BELGOPROCESS SCHENKT 3500 EURO AAN DESSELS WOONHUIS 'DE HEI'

Volgens traditie zamelen de medewerkers van Belgoproces een bedrag in voor het goede doel. Deze keer viel de keuze op de vzw Mekanders, die mensen met een mentale en/of fysieke beperking een gezellige thuis biedt in het Desselse woonhuis 'De Hei'. Het personeel haalde zo'n 1750 euro op voor het project. Dat bedrag werd door Belgoproces verdubbeld tot 3500 euro.

Met de schenking kocht woonhuis De Hei een interactief projectiesysteem aan. Dat reageert via sensoren op de handelingen van de bewoners en nodigt hen uit om in beweging te komen en samen plezier te maken. Het toestel is een bijzonder mooie aanwinst voor het woonhuis, waar alledaagse klusjes – onder begeleiding – afgewisseld worden met ontspannende activiteiten.

NIRAS- NEWSLETTER HOUDT JE OP DE HOOGTE

NIRAS lanceert binnenkort een digitale nieuwsbrief op maat van iedereen met interesse in het beheer van radioactief afval. De newsletter zal het NIRASmagazine vervangen en regelmatig updates brengen over de activiteiten van onze organisatie. Het digitale medium laat toe om frequenter te communiceren, toegespitst op de doelgroep en bovendien papiervrij. De eerste editie verschijnt in het voorjaar van 2021, zowel in het Nederlands als in het Frans.

Schrijf je in voor de nieuwsbrief via www.niras.be.

© Roger Damen

NIEUW WANDELPAD OVER DE BERGINGSSITE IN DE MAAK

Zoek je in deze donkere periode graag de natuur op? Dan krijg je er binnenkort een interessante optie bij. NIRAS zal een deel van een bestaand wandelpad op haar terreinen laten heraanleggen zodat het beter begaanbaar blijft gedurende het hele jaar. Het pad verbindt het Prinsenspark in Retie met Sas 6 in Mol. De werken starten in de loop van 2021 zodra de weersomstandigheden het toelaten.

Op je wandeling zal je een gevarieerd landschap tegenkomen van heide en bossen, dat actief beheerd wordt door NIRAS en de lokale partnerschappen STORA en MONA om de biodiversiteit te vergroten. De terreinen maken immers deel uit van de toekomstige oppervlaktebergingsite voor laag- en middelradioactief kortlevend afval. Het grootste deel van die site – meer dan 70 hectare – blijft onbebouwd.

NIRAS Dessel
Gravenstraat 75
2480 Dessel
Tel. 014 33 00 00
www.niras.be

BELGOPROCESS NV
Gravenstraat 73
2480 Dessel
Tel. 014 33 41 11
www.belgoproces.be

